

Dziennik ustaw państwa

dla
królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1902.

Treść: **M 123.** Traktat zawarty między Monarchią austriacko-węgierską a Królestwem rumuńskim w przedmiocie wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów.

123.

Traktat z dnia 27. (14.) czerwca 1901,

zawarty między Monarchią austriacko-węgierską a Królestwem rumuńskim w przedmiocie wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów.

(Zawarty w Bukareszcie dnia 27. (14.) czerwca 1901, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany dnia 22. kwietnia 1902. ratyfikacye wzajemnie wymieniono w Bukareszcie dnia 26. (13.) kwietnia 1902.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium
facimus:

Posteaquam a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae Romaniae
Regis praevie collatis consiliis mutuisque deliberationibus conventio de mutua
maleficorum extraditione cum protocollo finali die ^{vicesima septima}
_{decima quarta} mensis Junii
 anni millesimi nongentesimi primi Brucaresti inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

et

Sa Majesté le Roi de Roumanie,

ayant jugé à propos de conclure une Convention sur l'extradition réciproque des malfaiteurs ont nommé dans ce but pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur le Marquis Jean Pallavicini, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi de Roumanie,

et

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

Monsieur Démètre A. Sturdza, Président du Conseil des Ministres, Son Ministre Secrétaire d'Etat au Département des affaires étrangères et ad intérim à la Guerre,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, à la seule exception de leurs nationaux, les individus poursuivis ou condamnés par les autorités judiciaires de l'une des Parties contractantes pour un des actes punissables mentionnés à l'article II ci-après, et qui se trouveront sur le territoire de l'autre Partie.

L'extradition n'aura lieu qu'en cas de poursuite ou de condamnation pour une action punissable, commise hors du territoire de l'Etat auquel l'extradition est demandée, et qui d'après la législation de l'Etat requérant et de l'Etat requis peut entraîner une peine d'un an d'emprisonnement ou une peine plus grave.

Lorsque l'action punissable, motivant la demande d'extradition, aura été commise dans un Etat tiers, l'extradition aura lieu, si les législations de l'Etat requérant et de l'Etat requis autorisent la poursuite de faits de ce genre, même lorsqu'ils ont été commis à l'étranger et qu'il n'y ait lieu de traduire le criminel, selon les lois de l'Etat requis, devant les tribunaux de ce dernier, ni de le livrer au Gouvernement de l'Etat où l'action punissable a été commise, selon les traités conclus entre cet Etat et l'Etat requis.

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski,

i

Najjaśniejszy Król rumuński,

uznawszy za stosowne zawrzeć traktat co do wzajemnego wydawania sobie zbrodniarzów, mianowali w tym celu Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

Pana Jana margrabiego Pallaviciniego, Swego nadzwyczajnego ambasadora i upelnomocnionego ministra przy Najjaśniejszym Królu rumuńskim,

a

Najjaśniejszy Król rumuński:

Pana Demetra A. Sturdzę, prezydenta Rady ministrów, Swego ministra sekretarza stanu dla spraw zagranicznych i tymczasowego ministra wojny,

którzy, okazawszy sobie wzajemnie pełnomocnictwa i przekonawszy się, że takowe są w dobryj i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Strony kontraktujące zobowiązują się wydawać sobie nawzajem, z wyjątkiem własnych obywateli, osoby ścigane lub skazane przez władze sądowe jednej ze Stron kontraktujących za któryś z czynów karygodnych w artykule II. wzmiankowanych, a przebywające na obszarze drugiej Strony.

Wydawać się będzie tylko w razie ścigania albo skazania za takie czyny karygodne, które popełnione zostały poza granicami państwa o wydanie proszonego i które według ustawodawstwa państwa proszącego i państwa proszonego zagrożone są więzieniem jednorocznem lub jeszcze cięższą karą.

Jeżeli czyn karygodny, na którym opiera się żądanie wydania, popełniony został w trzecim państwie, to wydanie zbrodniarza nastąpi w takim razie, jeżeli ustawy państwa o wydanie proszącego i państwa proszonego dozwalają ścigania sądowego za dotyczący czyn karygodny, chociażby za granicą popełniony, i jeżeli państwo o wydanie proszone nie jest ani według swych ustaw obowiązane stawić zbrodniarza przed własnymi sądami ani według układów zawartych z Rządem państwa, w którym czyn karygodny został popełniony, nie musi go wydać temu Rządowi.

Article II.

L'extradition sera accordée pour les actes punissables suivants:

1e L'homicide, l'assassinat, le parricide, l'infanticide, lempoisonnement.

2e Les menaces contre les personnes ou contre les propriétés, si les menaces ont été faites avec ordre ou sous condition.

3e Les coups portés et les blessures faites volontairement quand il en est résulté une maladie paraissant incurable ou une incapacité permanente de travail personnel, la perte ou la privation de l'usage absolu d'un membre ou d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner.

4e L'avortement.

5e L'administration coupable, même sans intention de donner la mort, de poison ou d'autres substances pouvant la donner ou altérer gravement la santé.

6e L'enlèvement, le recel, la suppression, la substitution ou la supposition d'enfant.

7e L'exposition ou le délaissement d'enfant.

8e L'enlèvement de mineurs.

9e Le viol.

10e L'attentat à la pudeur commis sur une personne avec ou sans violence.

11e L'attentat aux moeurs, en excitant, pour satisfaire les passions d'autrui, à la débauche ou à la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe; de même l'attentat aux moeurs, commis pour satisfaire ses propres passions, en excitant à la débauche de mineurs de l'un ou de l'autre sexe, lorsque celui qui se rend coupable de cet attentat est le père ou la mère, le tuteur ou l'instituteur ou toute autre personne chargée de la surveillance de la personne débauchée.

12e Les attentats à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile, commis par des particuliers.

13e La bigamie.

14e La contrefaçon ou falsification de documents publics ou privés, de dépêches télégraphiques, et l'usage de ces documents; la destruction, détérioration ou suppression d'un document avec intention de porter préjudice à une tierce personne; l'abus de blanc-seing.

15e La fausse-monnaie, comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou

Artykuł II.

Czyny karygodne, z powodu których przestępcy będą wydawani, są następujące:

1. Morderstwo, skrytobójstwo, ojcobójstwo, dzieciobójstwo, otrucie.

2. Pogróżki napaści na osobę lub własność, bedące w związku z jakimś poleceniem lub jakimś warunkiem.

3. Rozmyślne uszkodzenie cielesne lub skałeczenie, jeżeli pociągnęło za sobą chorobę nieuleczalną albo trwałą niezdolność do pracy, utratę lub zupełną niemożność używania jakiegoś członka lub organu, ciężkie kalectwo lub śmierć, chociażby nawet nie było zamiaru sprowadzenia takowej.

4. Spędzenie płodu.

5. Karygodne zadanie trucizny lub innych środków, mogących sprowadzić śmierć albo nadwrażyć zdrowie, chociażby nawet przytem nie było zamiaru odebrania życia.

6. Porwanie, zatajenie, usunięcie, zamiana lub podsunięcie dziecka.

7. Porzucenie lub podrzucenie dziecka.

8. Urowadzenie osoby małoletniej.

9. Zgwałcenie.

10. Targnięcie się przemocą lub bez przemocy na wstyliwość.

11. Wykroczenie przeciwko moralności, popełnione przez nakłonienie małoletnich jednej lub drugiej płci do rozpusty lub niemoralności, dla dogodzenia chuciom innych osób; również wykroczenie przeciw moralności, popełnione przez uwiedzenie małoletnich obojej plei do rozpusty, jeżeli osoba, dopuszczająca się tego, jest ojcem lub matką, opiekunem lub nauczycielem uwiedzionej do złego osoby, lub jeżeli jej w ogóle był poruczony nadzór nad tą osobą.

12. Targnięcie się na wolność osobistą i naruszenie prawa domowego, popełnione przez osobę prywatną.

13. Wielożeństwo.

14. Podrabianie lub falszowanie dokumentów publicznych lub prywatnych albo depesz telegraficznych, tudzież używanie takich falszywych albo fałszowanych dokumentów, zniszczenie, uszkodzenie lub usunięcie jakiegoś dokumentu z zamiarem szkodzenia drugiej osobie; nadużycie blankietów.

15. Fałszowanie monet, mianowicie tak podrabianie jak i przeistaczanie ich, wydawanie i puszczanie w obieg monet podrobionych lub przei-

altérée; la contrefaçon ou falsification de billets de banque, d'obligations ou d'autres titres et valeurs, émis par l'Etat ou, avec l'autorisation de l'Etat, par des corporations, des sociétés ou des particuliers; l'émission ou mise en circulation de ces billets de banque, obligations ou autres titres et valeurs contrefaçons ou falsifiées.

16e La contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques de l'Etat ou destinés à un service public, l'usage de pareils sceaux, timbres, poinçons et marques contrefaçons ou falsifiées, ainsi que l'usage préjudiciable de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques de l'Etat ou destinés à un service public.

17e Le faux témoignage en justice, la fausse déclaration de la part d'experts ou d'interprètes, la subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes. La dénonciation calomnieuse.

18e Le faux serment, l'excitation au faux serment.

19e Le détournement et la concussion de la part de fonctionnaires publics.

20e La corruption de fonctionnaires publics, de juges et de jurés.

21e L'incendie. L'emploi criminel de matières explosives.

22e Le vol et la rapine (vol avec violence).

23e L'extorsion.

24e L'escroquerie, les tromperies et la fraude.

25e Les soustractions frauduleuses, les détournements et l'abus de confiance.

26e La banqueroute frauduleuse et les fraudes commises dans les faillites.

27e Les actes attentatoires à la sécurité de la circulation sur les chemins de fer.

28e La destruction ou la détérioration de chemins de fer, de leur matériel d'exploitation, de machines à vapeur et de télégraphes et téléphones, destinés à l'utilité publique.

29e Les actes propres à amener une inondation, s'il en résulte un danger pour la vie de personnes ou pour la propriété d'autrui.

30e La destruction ou la dégradation de tombeaux, de monuments, d'objets d'art, la destruction ou dégradation de livres et de registres publics, de documents ou d'autres objets destinés à l'utilité publique.

stoczonych; podrabianie i falszowanie biletów bankowych, obligacji i innych papierów publicznych, emitowanych przez państwo lub za zezwoleniem państwa, przez korporacje, spółki lub osoby prywatne; wydawanie i puszczanie w obieg takich fałszywych lub sfałszowanych biletów bankowych, obligacji i innych papierów publicznych.

16. Fałszowanie lub podrabianie rządowych lub do użytku publicznego przeznaczonych pieczęci, stempli, cech i znaków; używanie takich podrobionych lub sfałszowanych pieczęci, stempli, cech i znaków, tudzież nieprawne używanie prawdziwych rządowych lub do publicznego użytku przeznaczonych pieczęci, stempli, cech i znaków.

17. Fałszywe świadczenia przed sądem, fałszywe oświadczenia ze strony biegłych i tłumaczy, nakłanianie świadków, biegłych i tłumaczy do fałszywych zezwań, fałszywe obwinienie.

18. Krzywoprzysięstwo, nakłanianie do krzywoprzysięstwa.

19. Sprzeniewierzenie i nadużycie władzy urzędowej ze strony urzędników publicznych.

20. Przekupienie urzędników publicznych, sędziów i przysięgłych.

21. Podpalenie. Nadużycie środków roszczających.

22. Kradzież i rabunek (kradzież z użyciem siły połączona).

23. Wymuszenie.

24. Szalbierstwo i oszustwo.

25. Przywłaszczenie sobie czegoś, przeniewierstwo i nadużycie zaufania.

26. Upadłość oszukańca i oszustwo na szkodę wierzycieli krydalnych.

27. Zamachy na bezpieczeństwo ruchu kolejowego.

28. Zburzenie lub uszkodzenie kolei żelaznych, jakież taboru, maszyn parowych, telegrafów i telefonów, służących do celów publicznych.

29. Czyny, mogące sprowadzić powódź, jeżeli wynika z nich niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego lub cudzej własności.

30. Zniszczenie lub uszkodzenie grobowców, pomników, przedmiotów sztuki; zniszczenie lub uszkodzenie ksiąg lub rejestrów publicznych, tudzież dokumentów lub przedmiotów, służących na użytk publiczny.

31e La destruction ou la détérioration volontaire, par quelque moyen que ce soit, en tout ou en partie, d'édifices, de ponts, de chaussées ou d'autres constructions appartenant à autrui.

32e La destruction ou la détérioration de denrées ou autres propriétés mobilières. Le mélange aux denrées de matières pouvant donner la mort ou altérer la santé, la détention de pareilles denrées dans des magasins ou des entrepôts afin de les débiter ou de les distribuer; le débit, la vente ou la distribution de pareilles denrées, en cachant leur caractère nuisible.

33. La destruction ou la détérioration d'instruments d'agriculture, la destruction ou l'empoisonnement de bestiaux ou autres animaux.

34e Les actions causant l'échouement ou la perte de navires, la destruction ou la dégradation de navires ou de leur cargaison.

35e Le recèlement des objets obtenus à l'aide d'un vol, d'une soustraction frauduleuse, d'un détournement, d'une rapine (vol avec violence) ou d'une extorsion.

36e L'assistance prêtée pour la suppression des traces d'une action punissable ou pour l'évasion d'un criminel.

L'extradition sera accordée de même dans les cas de tentative et de participation, lorsqu'ils sont prévus par les législations de l'Etat requérant et de l'Etat requis.

Article III.

L'extradition ne sera pas accordée pour des délits politiques.

L'extradé ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition ni pour aucun fait connexe à un semblable délit.

Ne sera pas considéré comme délit politique ni fait connexe à un semblable délit l'attentat contre la personne d'un Chef d'Etat ou contre les membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement ou de tentative ou de complicité dans une de ces actions punissables.

Article IV.

La demande d'extradition devra toujours être faite par voie diplomatique.

Article V.

L'extradition sera accordée sur la production soit du jugement, soit d'un acte de mise en accusa-

31. Rozmyślne całkowite lub częściowe zniszczenie albo uszkodzenie budynków, mostów, dróg i innych obcych budowli, bez względu na sposób, w jaki takowe sprowadzone zostało.

32. Zniszczenie lub uszkodzenie środków żywoności lub innych ruchomości. Falszowanie środków żywoności zapomocą substancji niebezpiecznych dla życia lub szkodliwych dla zdrowia, utrzymywanie takich środków żywoności w sklepach lub magazynach towarów w celu sprzedawania ich i puszczenia w obieg handlowy; trzymanie na sprzedaż, sprzedawanie i puszczenie w obieg handlowy takich środków żywoności z zatajeniem ich własności niebezpiecznej.

33. Zniszczenie lub uszkodzenie narzędzi rolniczych, zniszczenie lub zatrucie zwierząt użytkowych i innych.

34. Czyny, z których wynikło rozbicie lub zatoniecie statków, względnie zniszczenie lub uszkodzenie ich samych albo ich ładunku.

35. Ukrywanie przedmiotów nabitych drogą kradzieży, przywłaszczenia, sprzeniewierzenia, rabunku (kradzieży z użyciem przemocy) lub wymuszenia.

36. Dopomaganie do zatarcia śladów czynu karygodnego lub do ucieczki więźnia.

Wydanie nastąpi także za usiłowanie i uczeństwo, o ile takowe podlegają ukaraniu według ustaw państwa o wydanie proszającego i państwa proszonego.

Artykuł III.

Z powodu politycznych czynów karygodnych przestępcoў wydawać się nie będzie.

Wydany nie może być w żadnym razie ścigany lub karany za żadną zbrodnię polityczną przed wydaniem popełnioną, ani za żaden czyn karygodny, będący w związku z taką zbrodnią.

Zamach na osobę głowy państwa zagranicznego lub członków jego rodziny nie będzie uważany za występek polityczny, ani za czyn, będący w związku z takim występkiem, jeżeli istotą czynu w tym zamachu jest morderstwo, skrytobójstwo, otrucie lub usiłowanie popełnienia jednej z tych zbrodni albo udział w niej.

Artykuł IV.

Żądać wydania należy zawsze drogą dyplomatyczną.

Artykuł V.

Wydanie nastąpi za przedłożeniem wyroku karnego, uchwały oskarżenia, rozkazu uwięzienia albo

tion, soit d'un mandat d'arrêt, soit d'un mandat d'amener ou de tout autre acte judiciaire ayant la même force que ces mandats et qui indiquer la nature et la gravité du fait incriminé ainsi que sa dénomination et le texte de la loi pénale, en vigueur dans le pays requérant, qui est applicable à l'infraction dont il s'agit et qui contient la peine qu'elle entraîne.

Lorsqu'il s'agit de délits contre la propriété, il sera indiqué toujours le montant du dommage réel ou de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Ces pièces seront expédiées en original ou en copie légalisée par le tribunal ou par toute autre autorité compétente du pays requérant; elles seront, autant que possible, accompagnées du signalement de l'individu réclamé ou d'autres données pouvant servir à vérifier son identité. Dans le cas où il y aura doute sur la question de savoir si l'infraction, objet de la poursuite, rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées au Gouvernement requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies sont de nature à écarter ces doutes. Il est entendu que, pour prévenir l'éventualité d'une évasion, le Gouvernement requis ordonnera, aussitôt qu'il aura reçu les documents désignés ci-dessus, l'arrestation de l'accusé, tout en se réservant la décision sur la demande d'extradition. Dans le cas où des explications auraient été demandées relativement à l'extradition, l'individu arrêté pourra être élargi, si les explications n'ont pas été données au Gouvernement requis dans le délai d'un mois à partir du jour où la demande en sera parvenue au Gouvernement requérant.

przystawienia lub jakiegoś innego aktu sądowego, który ma takie samo znaczenie jak rozkaz uwięzienia lub przystawienia i który zawierać powinien oznaczenie jakości i stopnia inkryminowanego czynu karygodnego, tudzież jego nazwę, nie mniej też osnowę postanowień ustawy karnej w państwie proszącym obowiązującej, które się do dotyczącego czynu karygodnego stosują i w których ustanowiona jest kara za takowy.

Gdy chodzi o czyny karygodne, popełnione przeciw własności, podać należy zawsze także wartość szkody rzeczywiście wynikłej lub przez sprawcę zamierzonej.

Wzmiankowane akta wygotowane być mają w pierwopisie lub w odpisie wierzytelnym przez sądy lub inne powołane do tego władze państwa proszącego; dołączyć do nich należy ile można rysopis osoby wydać się mającej, lub inne szczegóły, mogące posłużyć do sprawdzenia tożsamości. Jeżeli za chodziły wątpliwości co do tego, czy czyn karygodny, za który zarządzono ściganie, jest przedmiotemininiejżej ugody, natenczas do Rządu o wydanie proszącego zwrócić się należy z prośbą o wyjaśnienia, a wydanie nastąpi w takim razie tylko wtedy, jeżeli udzielone wyjaśnienia usuną owe wątpliwości. Aby zapobiedz ucieczce osoby wydać się mającej, Rząd o wydanie proszony zarządzi niezwłocznie po nadziejściu powyżej wzmiankowanych aktów jej uwięzienie, z zastrzeżeniem decyzyi co do właściwego żądania wydania na czas późniejszy. Jeżeli w pewnym przypadku, w którym chodzi o wydanie zbrodniarza, zażądano wyjaśnienia, a Rząd o wydanie proszony nie otrzyma takowych w przeciągu miesiąca, licząc od dnia nadziejściu dotyczącej prośby do Rządu proszącego, uwięzionego można wypuścić na wolną stope.

Article VI.

L'arrestation provisoire aura lieu non seulement sur la production d'un des documents mentionnés à l'article V, mais, en cas d'urgence, sur tout avis, transmis par la poste ou par le télégraphe, de l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'amener, à la condition toutefois que cet avis sera donné par voie diplomatique au Ministère des affaires étrangères du pays requis.

En cas d'extrême urgence l'arrestation provisoire aura également lieu sur la demande d'une autorité de l'une des Parties contractantes, adressée directement à une autorité de l'autre Partie.

Artykuł VI.

W przypadkach naglących, tymczasowe aresztowanie zarządzane będzie nie tylko za przedłożeniem jednego z aktów w artykule V tym wzmiankowanych, lecz także i wtedy, jeżeli nadziejdie listowe lub telegraficzne uwiadomienie o wydaniu rozkazu aresztowania lub przystawienia. Przy tem jednak obie Strony zastrzegają sobie, że uwiadomienie to ma być nadesłane drogą dyplomatyczną do Ministerstwa spraw zewnętrznych państwa proszonego.

W szczególnie naglących przypadkach tymczasowe uwięzienie zarządzane będzie nawet w takim razie, gdy któraś z władz jednej Strony kontraktującej wystosuje dotyczącą prośbę bezpośrednio do jednej z władz Strony drugiej.

Article VII.

L'étranger arrêté aux termes du second alinéa de l'article VI sera mis en liberté si, dans le délai de huit jours à partir de la date de l'arrestation, avis n'est donné de l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'amener émané d'une autorité judiciaire. Dans tous les cas la mise en liberté de l'individu arrêté aux termes de l'article VI aura lieu si, dans le délai d'un mois, à partir du jour de l'arrestation, le Gouvernement requis n'a reçu communication par voie diplomatique d'un des documents mentionnés à l'article V.

Article VIII.

Les objets, dans la possession desquels l'inculpé se trouve par suite de l'action punissable, ou ceux qui ont été saisis sur lui, les moyens et instruments ayant servi à commettre l'acte coupable, ainsi que toute autre pièce à conviction, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis au Gouvernement réclamant l'extradition, même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Cette remise comprendra également tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays accordant l'extradition, et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont réservés toutefois les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question, lesquels devront être rendus aux ayants-droit sans frais après la conclusion du procès.

L'Etat auquel la remise de ces objets aura été demandée, peut les retenir provisoirement, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle.

Article IX.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'Etat requis pour quelque autre infraction que celle qui a motivé la demande d'extradition, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées, et en cas de condamnation jusqu'à ce qu'il ait subi la peine ou qu'il en ait obtenu la remise.

Néanmoins, si d'après les lois du pays qui demande l'extradition, la prescription ou d'autres dommages importants de la poursuite pouvaient résulter de ce délai, sa remise temporaire sera accordée à moins de considérations spéciales qui s'y

Artykuł VII.

Jeżeli uwięzienie nastąpiło na zasadzie drugiego ustępu artykułu VIgo, osoba aresztowana wypuszczona będzie na wolną stopę, jeżeli w przeciagu dni ośmiu, licząc od dnia aresztowania, nie nadziejdie uwiadomienie, że rozkaz uwięzienia lub przystawienia został przez sąd wydany. Wewszystkich przypadkach, osoba na zasadzie artykułu VIgo aresztowana będzie wypuszczona na wolność, jeżeli Rząd proszony nie otrzyma drogą dyplomatyczną jednego z dokumentów w artykule Vtym wzmiarkowanych.

Artykuł VIII.

Przedmioty, które winowajca nabył przez czyn karygodny lub które u niego skonfiskowano, tudzież przybory i narzędzia, które służyły do spełnienia czynu karygodnego, jakoteż wszelkie inne środki dowodowe, wydane będą Rządowi domagającemu się wydania, według osądzenia władzy właściwej, i to nawet wtedy, gdyby obżałowany, na którego wydanie już się zgodzono, nie mógł być wydany z powodu śmierci lub ucieczki.

Wydane będą także wszelkie przedmioty tego samego rodzaju, które obwiniony ukrył lub złożył w kraju na wydanie przyzwalającym, o ileby takowe później zostały znalezione.

Waruje się jednak prawa trzech osób do tych przedmiotów i takowe powinny im być zwrócone bez kosztów, gdy się skończy postępowanie karne.

Państwo, od którego żąda się wydania tych przedmiotów, może je zatrzymać tymczasowo, gdyby ich potrzebowało do przeprowadzenia postępowania karnego.

Artykuł IX.

Jeżeli osoba reklamowana jest ścigana lub została skazana w państwie, od którego zażądano wydania, nie za ten czyn karygodny, na który opiera się żądanie wydania, lecz za jakiś inny, w takim razie wydanie odroczone być może aż do chwili, w której się skończy postępowanie karne, albo gdy osoba ta została skazana, aż do chwili, w której karę odsiedzi lub w której takowa jej zostanie darowana.

Jeżeli jednak odroczenie wydania pociągnąć mogło za sobą według ustaw państwa prosiącego zadawnienie lub inne znacznie niekorzystne następstwa dla postępowania karnego, w takim razie zezwala się będzie na czasowe wydanie dotyczącej osoby, o

opposent et sous l'obligation de renvoyer l'extradé, aussitôt que la poursuite dans ledit pays sera terminée.

Dans le cas où l'individu réclamé serait empêché par l'extradition de remplir les obligations contractées par lui envers des particuliers, son extradition aura lieu néanmoins, sauf à ces derniers à faire valoir leurs droits devant l'autorité compétente.

Article X.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni puni dans le pays auquel l'extradition a été accordée, ni extradé à un pays tiers pour un acte punissable quelconque antérieur à l'extradition et non prévu par la présente Convention, à moins qu'il n'ait eu, dans l'un et l'autre cas, la liberté de quitter de nouveau le pays susdit pendant un mois après avoir été jugé et, en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou après avoir été gracié, ou qu'il n'y soit retourné par la suite.

Il ne pourra non plus être poursuivi ni puni du chef d'un acte punissable prévu par la Convention, antérieur à l'extradition, mais autre que celui qui a motivé l'extradition sans le consentement du Gouvernement qui a livré l'extradé et qui pourra, s'il le juge convenable, exiger la production de l'un des documents mentionnés à l'article V de la présente Convention. Le consentement de ce Gouvernement sera de même requis pour permettre l'extradition de l'inculpé à un pays tiers. Toutefois ce consentement ne sera pas nécessaire, lorsque l'inculpé aura demandé spontanément à être jugé ou à subir sa peine, ou lorsqu'il n'aura pas quitté, dans le délai fixé plus haut, le territoire du pays auquel il a été livré ou qu'il y sera retourné par la suite.

Article XI.

L'extradition n'aura pas lieu:

1º Si l'individu dont l'extradition est demandée a déjà été condamné ou poursuivi et mis hors de cause dans le pays requis pour l'infraction qui a motivé la demande, pourvu qu'il n'y ait lieu, d'après la législation de l'Etat requis, de recommencer la procédure criminelle.

2º Si d'après les lois du pays requis la prescription de la poursuite ou de la peine est acquise par rapport aux faits imputés, avant que l'arrestation de l'inculpé ou son assignation à l'interrogatoire ait eu lieu.

ile nie przemawia przeciw temu względ na jakieś szczególne okoliczności, a państwo proszące przyjmie na siebie natomiast zobowiązanie odesłania uwięzionego po ukończeniu postępowania napowrót.

Nawet gdyby osoba wydać się mająca nie mogła w skutek wydania dopełnić swoich zobowiązań względem osób prywatnych, powinna być wydana; tym ostatnim waruje się jednak możliwość dochodzenia swoich praw przed władzą właściwą.

Artykuł X.

Osoba wydana nie może ani w państwie, które o wydanie prosiło, być ścigana lub ukarana za czyn karygodny, popełniony przed wydaniem, a nie przewidziany w niniejszym traktacie, ani też być wydana państwu trzeciemu, chyba że (a odnosi się to zarówno do obu przypadków) w przeciagu miesiąca po ukończeniu śledztwa lub, w razie skazania, po odśiedzeniu lub darowaniu kary, mogła opuścić kraj, a z tej możliwości nie korzystała, lub jeżeli później do tego kraju powróciła.

Jednakże bez zezwolenia rządu, który zgodził się na wydanie, nie można osoby wydanej, za czyn karygodny przed wydaniem popełniony, a traktatem niniejszym objęty, ani ścigać ni karać, o ile czyn ten nie był powodem wydania. Rząd wydający może w takich razach zażądać, o ile wyda mu się to potrzebne, żeby przedłożono jeden z dokumentów w artykule Vtym umowy niniejszej wzmiankowanych. Zezwolenie powyższe nie jest jednak konieczne, jeżeli obwiniony sam żąda przeprowadzenia postępowania lub wykonania nałożonej nań kary, lub gdyby w wymienionym powyżej okresie nie opuścił państwa, któremu został wydany, wreszcie, gdyby później do tego państwa powrócił.

Artykuł XI.

Wydanie nie ma miejsca:

1. Jeżeli obwiniony, o którego wydanie proszono, za czyn karygodny, na którym opiera się żądanie wydania, już w państwie o wydanie proszonem został skazany lub zostawał w śledztwie, od którego odstąpiono, o ile według ustaw państwa proszonego wznowienie postępowania karnego nie było dopuszczalne.

2. Jeżeli według ustaw państwa proszonego, jeszcze przed aresztowaniem obwinionego lub przed wezwaniem go w celu przesłuchania, nastąpiło przedawnienie ścigania lub kary co do inkryminowanych czynów karygodnych.

3º Si d'après la législation de l'Etat requis l'infraction qui a motivé la demande en extradition, ne peut être poursuivie que sur la plainte ou la proposition de la partie lésée, à moins qu'il ne soit vérifié que la partie lésée a demandé la poursuite.

De même l'extradition n'aura pas lieu aussi longtemps que l'individu réclamé est poursuivi pour la même infraction dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Article XII.

Si l'individu dont l'extradition est demandée par l'une des Parties contractantes, est réclamé également par un ou plusieurs autres Gouvernements en raison d'autres infractions, il sera livré au Gouvernement sur le territoire duquel a été commise l'infraction la plus grave et en cas de gravité égale au Gouvernement dont la demande est parvenue la première au Gouvernement requis.

Article XIII.

Si l'extradition d'un malfaiteur a lieu entre l'une des Parties contractantes et une tierce Puissance, le transport de cet individu à travers son territoire sera accordé par l'autre Partie pourvu que l'individu en question ne lui appartienne pas sa nationalité et, bien entendu, à la condition que l'action donnant lieu à l'extradition soit comprise dans les articles I et II de la présente Convention et ne rentre pas dans les prévisions des articles III et XI.

Pour que, conformément au présent article, le transport d'un criminel soit accordé, il suffira que la demande en soit faite par voie diplomatique avec production en original ou en copie authentique d'un des actes de procédure mentionnés à l'article V.

Le transit aura lieu, quant à l'escorte, avec le concours d'agents du pays qui a autorisé le transport sur son territoire.

Sera de même accordé dans les conditions énoncées le transport — aller et retour — par le territoire de l'une des Parties contractantes d'un malfaiteur détenu dans un pays tiers, que l'autre Partie contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi.

Article XIV.

Si dans une cause pénale non politique la comparution personnelle d'un témoin est jugée nécessaire ou désirable, le Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel se trouve ce dernier, l'engagera à se rendre à l'assignation qui lui sera adressée à cet effet de la part des autorités de l'autre Etat.

3. Jeżeli według ustaw państwa proszonego czyn karygodny, na którym się opiera żądanie wydania, może być ścigany tylko wskutek oskarżenia prywatnego lub na wniosek osoby pokrzywdzonej, a ta ostatnia ścigania nie żądała.

Wydanie nie nastąpi również dopóty, dopóki osoba wydać się mająca zostaje w śledztwie za ten sam czyn karygodny w państwie o wydanie proszonym.

Artykuł XII.

Gdy oprócz jednej ze Stron kontraktujących żąda wydania tej samej osoby Rząd trzeci z powodu innych przestępstw, to takowa wydana będzie temu Rządowi, na którego obszarze popełniła najczęstsze przestępstwo, a jeżeli stopień przestępstwa jest wszędzie ten sam, temu Rządowi, od którego Rząd proszony otrzymał najpierw żądanie wydania.

Artykuł XIII.

Jeżeli jedna ze Stron kontraktujących ma wydać przestępca Rządowi trzeciemu lub na odwrót, natenczas Strona druga pozwoli — o ile dotyczący przestępca ze względu na swą narodowość nie jest jej obywatelem — na przeprowadzenie tegoż przez swoje terytorium, pod warunkiem, że czyn karygodny, uzasadniający wydanie, objęty jest artykułami I i II niniejszego traktatu i nie zachodzą przypadki w artykułach III i XI wzmiarkowane.

Dla uzyskania pozwolenia do przeprowadzenia w myśl niniejszego artykułu wystarczy zażądać tego drogą dyplomatyczną, dołączając jeden z dokumentów w artykule V tym wzmiarkowanych w pierwopsisie lub w odpisie wierzytelnym.

Co się tyczy dozoru, obwinionego eskortować będą organa tego kraju, który pozwolił na przeprowadzenie.

Pod warunkami powyżej podanymi będzie także dozwolane przeprowadzenie (tam i naprzód) złoczyńcy w trzecim kraju więzionego przez obszar jednej ze Stron kontraktujących, gdy Strona druga uzna jego konfrontację z jakąś osobą w śledztwie zającej za potrzebną.

Artykuł XIV.

Gdyby w sprawie karnej nie politycznej potrzebne lub pożądane było osobiste stawienie się świadka, Rząd państwa, na którego obszarze świadek przebywa, poleci temuż, aby stawił się na wezwanie, otrzymane od władz drugiego państwa.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin seront toujours supportés par l'Etat requérant et l'invitation qui sera envoyée à cet effet par voie diplomatique, indiquera la somme qui sera allouée au témoin à titre de frais de route et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra, sauf remboursement de l'Etat requérant, faire au témoin sur la somme intégrale.

Cette avance lui sera faite aussitôt qu'il aura déclaré vouloir se rendre à l'assignation.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans les pays de l'une des Parties contractantes comparaîtra volontairement devant les juges de l'autre Partie, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminelles antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès où il figurera comme témoin.

Article XV.

Lorsque dans une cause pénale non politique, pendante auprès des tribunaux de l'une des Parties contractantes, la confrontation de l'inculpé avec des individus détenus dans le territoire de l'autre Partie, ou la production de pièces à conviction ou d'actes judiciaires est jugée nécessaire, la demande en sera faite par voie diplomatique et il y sera donné suite en tant que des considérations spéciales ne s'y opposent. Les détenus et les pièces seront toutefois restitués aussitôt que possible.

Article XVI.

Lorsque dans une affaire pénale non politique une des Parties contractantes jugera nécessaire l'audition de témoins se trouvant sur le territoire de l'autre Partie contractante, ou tout autre acte d'instruction, une commission rogatoire rédigée conformément aux lois du pays requérant, sera envoyée à cet effet par voie diplomatique et il y sera donné suite en observant les lois du pays sur le territoire duquel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Article XVII.

Si l'une des Parties contractantes juge nécessaire qu'un acte de la procédure pénale soit communiqué à une personne qui se trouve sur le territoire de l'autre Partie, cette communication se fera par la voie diplomatique à l'autorité compétente de

Koszta osobistego stawienia się świadka ponosić ma zawsze państwo, które tego żąda, a stosownie do tego należy w zzewzaniu, które ma być nadesłane drogą dyplomatyczną, wyrazić, jaka kwota będzie świadkowi zwrócona tytułem kosztów podróży i pobytu i jaką kwotę państwo proszone na rachunek tego wynagrodzenia zaliczyć może świadkowi ze zastrzeżeniem zwrotu przez państwo proszające.

Jak tylko świadek oświadczy, że wezwaniu zadość uczyni, zaliczka ta będzie mu wypłacona natychmiast.

Żaden świadek, który otrzymał wezwanie na obszarze jednej ze Stron kontraktujących, stawił się dobrowolnie przed sędziemi drugiej Strony, nie może być ścigany ani więziony z przyczyny jakiegokolwiek poprzedniego czynu lub skazania, ani pod pozorem współwiny w uczynkach karygodnych, będących przemiotem postępowania sądowego, w którym staje za świadka, i to bez względu na to, do jakiego państwa przynależy.

Artykuł XV.

Gdy w sprawie karnej niepolitycznej, toczącej się w trybunałach jednej ze Stron kontraktujących, wypadnie skonfrontować obwinionych z aresztowanymi na obszarze drugiej Strony, albo gdy potrzebne będą środki dowodowe lub aktów sądowych, zażądać tego należy drogą dyplomatyczną. O ile względы szczególne nie staną na przeszkodzie, żądanie to będzie spełnione. Aresztowanych, tudzież środki dowodowe, odesłać trzeba jak najprędzej.

Artykuł XVI.

Gdy w sprawie karnej niepolitycznej jeden z Rządów kontraktujących uzna za potrzebne, aby świadkowie zamieszkali w obszarze drugiej Strony byli przesłuchani lub aby tam wykonano jaką inną czynność śledczą, winien w tym celu wystosować drogą dyplomatyczną prośbę, ułożoną według ustaw państwa proszającego. Żądaniu temu będzie uczynione zadość w sposób odpowiadający ustawom kraju, w którym świadkowie mają być przesłuchani lub jakaś inna czynność śledczą ma być dokonana.

Artykuł XVII.

Jeżeli jedna ze Stron kontraktujących uzna za potrzebne, żeby jakiś akt procesu karnego doręczony został osobie przebywającej na obszarze drugiej Strony, takowy nadesłany być winien drogą dyplomatyczną do władz właściwej państwa proszonego,

l'Etat requis, laquelle renverra par la même voie le document constatant la remise ou fera connaître les motifs qui s'y opposent. Les jugements de condamnation rendus par les tribunaux de l'une des Parties contractantes contre des ressortissants de l'autre Partie ne seront toutefois pas signifiés à ces derniers. L'Etat requis n'assume aucune responsabilité du fait de la notification d'actes judiciaires.

Article XVIII.

Les Parties contractantes renoncent réciproquement à toute réclamation ayant pour objet le remboursement des frais occasionnés sur leurs territoires respectifs par la détention et le transport de l'inculpé ou des individus livrés provisoirement pour être confrontés, par la remise des objets indiqués aux articles VIII, XV et XVI, par l'audition de témoins ou par d'autres actes d'instruction ou bien par la communication d'actes judiciaires et de sentences.

Les frais du transport et de l'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extradition ou la remise temporaire aura été accordée, demeurent à la charge du Gouvernement requérant.

Seront de même à la charge du Gouvernement requérant les frais du transit à travers le territoire de l'autre Partie contractante d'un individu dont l'extradition ou la remise temporaire aurait été accordée au Gouvernement requérant par une tierce Puissance.

De même les frais de la remise temporaire mentionnée à l'article IX seront supportés par l'Etat requérant.

L'Etat requérant remboursera de même les indemnités accordées aux experts dont l'intervention aura été jugée nécessaire dans une cause pénale.

Article XIX.

Les Parties contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement tous les arrêts prononcés par les tribunaux de l'une des Parties contractantes contre les sujets de l'autre pour des actes punisables ayant entraîné une condamnation de plus de trois mois de prison. Cette communication aura lieu moyennant l'envoi par voie diplomatique d'un extrait du jugement devenu définitif. Communication sera donnée par l'Etat qui aura obtenu l'extradition d'un malfaiteur du résultat définitif des poursuites criminelles.

która podobnież drogą dyplomatyczną prześle potwierdzenie uszczutecznionego doręczenia lub oznajmi powody, dla których nie można było doręczenia uszczutecznić. Jednakże wyroki karne, wydane przez sądy jednej ze Stron kontraktujących przeciw obywatelom drugiej Strony, nie będą tym ostatnim doręczone. Przez uszczutecznienie doręczenia aktów sądowych państwo proszone nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności.

Artykuł XVIII.

Strony kontraktujące zrzekają się nawzajem pretensi do zwrotu kosztów, które w obrębie ich krajów pociągnie za sobą przytrzymanie i przewóz obwinionych lub osób w celu konfrontacji czasowo przesyłanych, jakoteż przesyłanie przedmiotów w artykulach VIII, XV i XVI wzmiakowanych, przesłuchiwanie świadków lub wykonanie innych czynności śledczych, wreszcie doręczanie aktów i wyroków sądowych.

Gdyby osoby wydane lub czasowo przesyłane przewożone być musiały przez kraje pośrednie, koszta ich przewozu i wyżywienia ponosi państwo żądające wydania.

Piastwo żądające wydania ponosi koszt przewozu i wyżywienia także w takim razie, gdy osoba, którą mu wydaje albo czasowo przesyła Rząd państwa trzeciego, ma być przewożona przez terytorium drugiej Strony kontraktującej.

Koszta przesyłania na jakiś czas (artykuł IX) ponosić ma również państwo proszące.

Także wynagrodzenia przyznanie znawcom, których przyzwanie do czynności urzędowej w sprawie karnej uznano za potrzebne, zwracać będzie państwo, które żądało przesłuchania tych znawców.

Artykuł XIX.

Strony kontraktujące są obowiązane przesyłać sobie nawzajem uwiadomienia o wszelkich wyrokach karnych, wydanych przez sądy jednej Strony przeciw obywatelom Strony drugiej, o ile chodzi o karę więzienia ponad trzy miesiące. Uwiadomienia te przesyłane będą drogą dyplomatyczną i zawierać mają wyciąg z prawomocnego wyroku. Państwo, któremu wydano złoczyńce, obowiązane jest nadto uwiadomić państwo wydające o ostatecznym wyniku postępowania karnego.

Article XX.

Les pièces mentionnées à l'article V seront munies gratuitement d'une traduction allemande ou française, si elles ne sont pas rédigées dans la langue du tribunal requis.

Les lettres rogatoires en matière pénale et leurs annexes ainsi que les actes à communiquer en vertu de l'article XVII et rédigés dans une langue autre que celle du tribunal requis, seront accompagnés pour l'Autriche d'une traduction allemande ou française, pour la Hongrie d'une traduction hon-groise ou française, pour la Roumanie d'une traduction roumaine ou française; ces traductions seront également expédiées sans frais.

Les réponses aux commissions rogatoires et les pièces dressées en exécution des commissions rogatoires, ainsi que les actes à transmettre en vertu de l'article XV et les extraits qui doivent être communiqués conformément à l'article XIX, ne seront pourvus d'une traduction qu'à la demande de l'Etat requérant, et contre remboursement des frais de traduction.

Seront exempts de légalisation les actes expédiés en matière pénale par les autorités judiciaires des Parties contractantes. Ces actes seront revêtus du sceau de l'autorité judiciaire qui les a délivrés.

Article XXI.

La présente Convention sera exécutoire trois mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur pendant dix ans à partir de ce jour.

Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de ladite période, son intention d'en faire cesser les effets, elle demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article XXII.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Bucarest aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Bucarest, en double original, le
 27
 juin 1901.

Pallavicini m. p.

(L. S.)

D. Sturdza m. p.

(L. S.)

Artykuł XX.

Do aktów, o których mowa w artykule VIym, dołączony być winien — o ile takowe nie są wygotowane w języku sądu proszongo — bezpłatny przekład niemiecki lub francuski.

Do prośb w sprawach karnych i do ich załączek, tudzież do aktów, które mają być doręczone w myśl artykułu XVIIgo, dołączyć należy, gdy nie są wygotowane w języku sądu proszonego, przekład niemiecki lub francuski, o ile takowe przeznaczone są dla Austrii, przekład węgierski lub francuski, o ile odsyła się je do Węgier, a przekład rumuński lub francuski, gdy przeznaczone są dla Rumunii. Przekłady te sporządzone być mają bezpłatnie.

Do odpowiedzi na prośby i do aktów, wygotowanych z okazji załatwienia tych prośb, tudzież do aktów, jakie mają być przesypane w myśl artykułu XVgo, i do wyciągów z wyroków, jakie mają być przesypane w myśl artykułu XIXgo, dołączyć należy przekład tylko na żądanie państwa proszającego, które w takim razie ma ponieść koszt tłumaczenia.

Akta w sprawach karnych, wygotowane przez sądy Stron kontraktujących, nie muszą być uwierzytelnione. Opatrzyć je należy pieczęcią sądu, który je wystawił.

Artykuł XXI.

Umowa powyższa wejdzie w wykonanie w trzy miesiąca po wymianie ratyfikacji i obowiązywać będzie, od tego dnia począwszy, przez lat dziesięć.

Jeżeli na dwanaście miesięcy przed upływem powyższego okresu żadna ze Stron kontraktujących nie objawi zamiaru rozwiązania tej umowy, w takim razie takowa zachowa moc swoją aż do końca owego roku, który upłynie po dniu wypowiedzenia jej przez jedną lub drugą Stronę kontraktującą.

Artykuł XXII.

Ugoda niniejsza ma być ratyfikowana. Dokumenty ratyfikacyjne wymienione być winny jak najrychlej w Bukareszcie.

W dowód czego pełnomocnicy obu Stron podpisali ugodę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Bukareszcie w dwóch egzemplarzach,
 27.
 dnia czerwca 1901.
 14.

Pallavicini r. w.

(L. S.)

D. Sturdza r. w.

(L. S.)

Protocole final.

Au moment de procéder à la conclusion de la Convention d'extradition en date d'aujourd'hui les Plénipotentiaires soussignés sont tombés d'accord sur la déclaration suivante:

1° Dans les relations entre les Royaumes et Pays représentés au Reichsrath autrichien et la Roumanie le terme „homicide“ mentionné à l'article II, numéro 1, de la présente Convention ne s'applique qu'à l'homicide volontaire, tandis que dans les relations entre les Pays de la Couronne hongroise et la Roumanie ce terme embrasse tant l'homicide volontaire que l'homicide par imprudence.

2° Si l'extradition d'un individu est réclamée à la Roumanie pour un crime frappé de la peine capitale, et s'il n'est pas exclu que l'extradé pourrait être exécuté à mort du chef de ce crime, le Gouvernement Royal roumain sera libre de ne pas accorder l'extradition.

Le présent Protocole aura la même force et la même durée que la Convention d'extradition conclue aujourd'hui.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Bucarest, en double original, le
 $\frac{27}{14}$ juin 1901.

Pallavicini m. p.

(L. S.)

D. Sturdza m. p.

(L. S.)

Protokół końcowy.

Zawierając na dniu dzisiejszym umowę w przedmiocie wydawania zbrodniarzy, podpisani pełnomocnicy zgodzili się na następujące oświadczenie:

1. W stosunku królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do Rumunii i naodwrót przez wyraz „morderstwo“, użyty w artykule II, l. 1, niniejszej umowy, rozumieć się będzie tylko zabójstwo rozmyślne, podezas gdy w stosunku krajów Korony węgierskiej do Rumunii i naodwrót wyraz ten oznaczać będzie tak rozmyślne zabójstwo, jak i zabójstwo z niedbalstwa.

2. Jeżeli od Rumunii żądać się będzie wydania osoby z powodu zbrodni karą śmierci zagrozonej, a możliwość wykonania tej kary na osobie wydanej nie jest wykluczona, to Rząd rumuński może według swobodnego uznania żądaniu temu odmówić.

Protokół powyższy obowiązywać będzie w taki sam sposób i przez taki sam przeciag czasu, jak zawarty na dniu dzisiejszym traktat.

W dowód czego pełnomocnicy obu państw podpisali protokół niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Spisano w Bukareszcie w dwóch egzemplarzach,
 $\frac{27}{14}$ czerwca 1901.

Pallavicini r. w.

(L. S.)

D. Sturdza r. w.

(L. S.)

Nos visis et perpensis conventionis hujus nec non protocolli finalis stipulationibus, illas omnes et singulas ratas hisce confirmatasque habere profitemur ac declaramus Verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die vicesima secunda mensis Aprilis anno Domini millesimo nongentesimo secundo, Regnum nostrorum quinquagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes Gołuchowski m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus liber baro **Riedl a Riedenau m. p.,**
Caes. et Reg. Caput sectionis.

Traktat powyższy razem z protokołem końcowym, przez obie Izby Rady państwa zatwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 11. maja 1902.

Körber r. w.

Spens r. w.